

Umpihangesta

Olin lähdössä ensimmäistä kertaa mukaan Umpihankifutiksen MM-kisoihin Hyrynsalmelle. Järki oli kyllä koko ajan sitä mieltä, että pysy nyt hyvä mies siellä peiton alla lämpimässä. Mutta luova hulluus ja halu hakea ainutlaatuinen elämys, oli tälläkin kertaa suurempi houkutin. Kesällä suofutiksen MM-kisoissa olleena, osasin odottaa, että tästäkin reissusta tulee vähintäänkin erikoinen!

Varustelistaa utelin Mäkisen Raimolta paria päivää ennen lähtöä. Tiesin toki sen, että lämmintä vaatetta tarvitsee ja pirstusti! Mäkisen listalta löytyi myös tohvelit ja unipipo. Tiesin oitis, että minusta pidetään kyllä hyvää huolta.

Minut tultiin hakemaan Jämsän A-killan pihasta. Iso kiitos siitä Tampereen A-killaan, jonka autolla matkaa lähdettiin. Olin toki jo puoli viideltä ylhäällä, että joko mennään? No, ei menty, kun vasta puoli kymmenen ja ennen ei lähdetty, kun oltiin syöty Sadun tekemät herkulliset voileivät.

Ajettiin Mikkeliin. Siellä oli paljon mikkeliläisiä ja Joonas. Joonas otettiin kyytiin.

Lähestyttiin Kuopiota. Siellä seudulla asuu kuulemma eniten eläinrääkkäjiä Suomessa, he kun saavat kahden kilon kalakukon sopimaan kilon pussiin, näin tiesi Mäkinen kertoa!

Mentiin halki Iisalmen ja Kajjjaanin. Kajjjaanissa käytiin kaupassa ostamassa viikonlopun eväät. Ristiin rastiin samat käytävät moneen kertaa ja löyvettiinki lopulta kärryllinen evästä. Sain varmistuksen itselleni, ettei kukaan ole tälläkään reissulla nälässä. Oli tullut jo pimeä ja sitten tulimmekin jo Ukko-hallaan hulpealle mökille. Syötiin, saunottiin ja tutustuttiin.

Pelipäivänä FC A-killalla oli heittää kärkeen viilettämään huikkeen nopea Erika. Keskikentälle taiturit Sami ja Miska ja oi-keat työjuhdat Joonas ja Toni. Puolustukseen löytyi kovia nimiä, kuten ekaa kertaa mukana ollut Matti Lappeenrannasta, joka varmasti vahvistaa FC A-killan rivejä tulevina vuosinakin useaan otteeseen. Tampereen omat pojat Rose ja Raimo toi-

helpotusta tylsyyteen

vat puolustuspäähän vankkaa kokemusta. Meikäläinen nyt oli puolustuksessa yhtä hukassa, kun jäällä jäkälää etsivä poro.

Maalilla oli FC A-killan konkari Pasi. Hän, kun tekee maalilla itsensä isoksi, niin ohitse ei mahdu leijaillemaan edes lumihiihtä! Se nähtiin heti ekassa pelissä venäläisjoukkuetta vastaan, joka päättyi tasatulokseen 0–0. Seuraava peli melkein voitetiin! Seuraavakin melkein. Yhtään peliä ei hävitty taistelutta. Annoimme kaikkemme ja voitimme itsemme. Pakkasta koko viikonlopun ajan oli yli -20 astetta, ja silti jokaisella oli lämmin mieli. Näissä jutuissa on aivan huikeata olla mukana!

Alkoholismi ja alkoholi eivät anna periksi, ellei itse anna ensin periksi alkoholille! Me päihdetoipujat tarvitaan monenmoista toimintaa päihteistä vapaaseen elämäämme: Umpi-

hankifutis, Suofutis, Sulkavan soutu, Pohjois-Lapin A-kilta ry:n järjestämä elämymatka ja monet muut tapahtumat ovat juuri niitä juttuja mitä me päihdetoipujat tarvitaan ”tylsään” arkeemme. ■

Tule mukaan osallistumaan!

Teksti ja kuva:
Ville Tuominen
Jämsänjokilaakson A-kilta ry

